

Z ČESKÝCH VLASTÍ

M. A. Šimáček mrtev. Smutná kabelografická zpráva z Čech oznámila, že dne 12. února skonala M. A. Šimáček, jeden z moderních českých spisovatelů. Nedávno ukončil jme jeho román "Světla minulosti," který těšil se oblibě našich čtenářů. Matěj Anastazia Šimáček narodil se v Praze dne 5. února 1860. Vystudoval chemii na pražské technice, byl cukrovarním úředníkem na několika místech českého venkova, a tam se zrodily jeho cukrovarské obrázky "Z opuštěných míst," "U řezáček," "Duše tovární," "Bratři," "Otec" a "Dvojitá láska." To vše vykvetlo v prostředí cukrovarském, i není divu, že po těchto důkazech literární síly strýče jeho Fr. Šimáček, nakladatel pražský, povolal jej k sobě do Prahy, aby se stal redaktorem oblíbeného týdeníku "Světlozor," který řídil pak od roku 1884 až do zániknutí listu roku 1899. Od roku 1900 řídil Šimáček "Zvon," vyvolaný skupinou literární, které v čele stáli prof. Thomayer, Jirásek, Rais a Wintler. Roku 1895 zvolen do České Akademie Věd, Slovesnosti a Umení. V letech 1892-1894 objevil se ve "Světlozoru" Zápisky studijního filosofie Filipa Kořínka. Smělé tyto pohledy do rodin, místy upomínající na velmistra Zola, svedly vypravované, vycházejí pod pseudonymem "Martin Havel," a dlouhý byl tehdy spor, kdo je ten Havel. Teprve po několika letech, když se v bouřlivé kritické hádce, v jiné mrzutosti (někteří lidé v Praze viděli v postavě těch své podobizny) odhodil Šimáček Havla a přiznal se k autorství. Pak přišel román z uměleckého života "Štěstí" obrazek "První služka", román ze života mladé učitelky "V novém životě", velký román "Světla minulosti", v kterém Šimáček kreslí typ moderního člověka.

Vzpomínka na Josefa Baráka. K osmdesátým narozeninám Josefa Baráka, jež minuly koncem ledna t. r., napsal jeho vrstevník a druh nejbližší, spisovatel a redaktor pan Karel Tůma, několik vzpomínek, jež uveřejněny byly v poučných a zábavných přílohách krajských listů svobodomyšlných. Osobní, dlouholetý přítel Barákův vystihl tu v stručnosti a přece zajímavě dobu, v níž mladý publicista působil, éru Meeseryova a Paemannova, za které následováno jako "obávaný svědec" studentstva a poslední policejní dohládkou hnán z místa na místo. "Chudý spisovatel," píše Karel Tůma, "byl by musil zahynouti hladem, kdyby mu nebyl slechetný Jindřich Fuegner, potomní zakladatel "Sokola", v čas nebyl poskytl pomoci. Konečně po půlletém vyhnání dovolen Barákoví návrat do vlasti, leč nikoliv do Prahy, nýbrž do Hradce Králové, kdež opět chován pod přísnou policejní dohládkou až do vánoc 1860, kdy nastoupil nový místopředseda Forgá, u něhož dr. Brauner s prospěchem za Baráka zakročil." Zajímavé jsou Tůmovy vzpomínky na Baráka "censura". "Za války prusko-rakouské, když po bitvě královhradecké voje Pruské obsadily Prahu a velitel jejich chtěl veskeré české časopisy potlačit, přinesl Barák obrozené žurnalistice české oběť neocenitelnou. Nabídl se, že chce osobou svou ručití velitelstvu pruskému za obsah českého tisku, že tž nebude proti Prusům naprosto brojiti. Rukojemství to přijato a tak náš Barák ustanoven za censura českého tisku i divadla. Jaké choulativé, ano nebezpečné úlohy se tím podjal, skusil hned příštího dne. Přes největší bedlivost přihodila se "Národnímu listu" ukrutná nehoda. V sazańě zhyla stará sazba, ještě z doby před válkou, a mezi ní také dávny dopis z Chicago, na jehož obsah již nikdo v redakci nevzpomněl. V domněn, že týká se věci pouze amerických, nedotčen ani kartákový otisk jeho, i dovoleno metterovi doplnit jím číslo. Ale toho zblázněli v redakci příštího jitra!

Americký ten dopis v závěrku svém tlumočil rozhořčení Čechů amerických proti Prusákům výrazem nejsilnějšími! Tenkrát šlo skutečně o hlavu Barákovu; ale on tehda osvědčil se býti vpravdě mužem hrdinným. Nezabavil osudného čísla, aby nezbudil pomstu Prusákův, ale zatajil jim prostě celý věc, jakoby onoho byl přehléd. S klidem stoika očekával osud svůj, nechtěje přehnuti z Čech a radě k tomu spíše majiteli "Národních listů" i ostatním kolegům. Však setrvali všichni děj se již co děj a případ zůstal šťastně Prusákům utajen na vždy. Též divadlo české bylo by bývalo po čas okupace pražské zavřeno, kdyby Barák nebyl převzal plnou zodpovědnost za provozované hry; a mezi těmi hrami Barák přede všemi vybral a provozovati dal Tylovu "Jana Husa" a "Žižkovu smrt", jež byly od r. 1848 rakouskou cenzurou zapovězeny. Vzpomínaje zápasů politických, charakterisuje Tůma pozabu Barákovu tímto závěrečnými slovy: "Barák přirozeně náležel od počátku tělem duší ke straně svobodomyšlné; i stoupil nyní do redakce "Národních listů", jejichž odpovědným redaktorem zůstal od r. 1874 až do smrti své, snažeje všechny strasti i slasti s nimi a se stranou národní svobodomyšlnou, v níž brzy vyniknul svou horlivou organizátorskou činností, nejbaje ústrkův v těžkém a vášnivém bratroboji, pohřbu tak čistých jako bolestných. Však poctiví protivníci nemohli mu odpřítiti ani za těch dob nevráživosti úcty osobní, neboť charakter Barákův byl bezúhonně ryzí, uslechlý a neoblomný. Člověk zlatého srdce a Čech skálopevný, jenž žil a zemřel chud, nebaživ nikdy po zisku a slávě, ba ani po ženě, nýbrž vždy jen po svobodě, blahu a rozkvětu svého zbožňovaného národa — to byl Josef Barák, a proto bylo v lidu českém všeobecně a neobyčejně hoře, když zákeřná nemoc předsáhně, v plucm mužném věku nám jej odňala! Tisícové a tisícové lidu českého je v zármutku dojemném doprovodili naposled —"

Jan Kubelík těžce nemocen. Z Čech došla zpráva, ze které vysvitá, že Jan Kubelík, houslový král a virtuos pověsti světové, jenž přítomnou dobu mešká spolu se svou rodinou na svém býchorském panství u Kolína, je téžce nemocen. O povaze nemoece jeho nebylo do veřejnosti dáno dosud nic určitého. Ve zprávě té se dále podotýká, že Kubelík byl nucen pro tuto svoji chorobu odříci celou řadu koncertů, které se v období tomto měly konati ve velikých městech švýcarských. Kubelík prý již děle jak týden leží a stav jeho buď prý v nejbližším okolí oprávněné obavy. Na podobnosti stručené telegrafické zprávy čeká se a dychtivostí.

Poslanec české strany pokrokové prof. dr. T. G. Masaryk uchází se o Nobelovu cenu míru na základě svých filosofických prací i svého osobního zasáhnutí do konfliktu rakousko-srbského, v němž dělal sprostředkovatele mezi vlády srbské vlády a rakouským zahraničním ministerstvem.

Velký úspěch české hudby v Římě. Dne 3. února řídil v Římě český skladatel Oskar Nedbal orchestrální koncert, uspořádaný "Královskou akademií sv. Cecilie". Tento koncert, jež "Národnímu listu" již předem ohlásila, vykazoval vedle skladeb Griegových, Brahmových a Korngoldových "Andante moderato" a "Tempo di valzer" ze Sukovy "Serenady pro smyčcový orchestr" a Dvořákovu ouverturu "Karneval". Koncertní program, přínášející na titulním listě podobiznu Nedbalovu, poslal italskému občestvu velmi vydatně vyložený hudební významy Antonína Dvořáka a Josefa Suka. Koncert, řízený Nedbalem, měl veliký úspěch. "Corriere d'Italia" vzpomíná římských koncertů "Českého kvarteta" a chválí hlavně polyfonickou zvučnost

skladby Dvořákovy. "Popolo Romano" nazývá Oskara Nedbala skvělým dirigentem a píše, že pochvala, kterou mu občestvo vzdalo, byla nadšená, ba v "Augusten" skoro neslychaná. Skladbu Sukovu charakterisuje "P. R." jako velmi delikátní, Dvořákův Karneval jako brilantní. "Giornale de Italia" píše, že koncert, řízený Nedbalem, byl znamenitou uměleckou pochoutkou a Oskar Nedbal se byl jako dirigent zahrnut projevy úcty a obdivu. Nedbal jest stejně znamenitým violistou jako skladatelem a dirigentem. "G. I." vzpomíná úspěchů "Českého kvarteta" a koncertů, dirigovaných Nedbalem již r. 1900 v Římě. Ke konci letošního koncertu byly Nedbalovi připraveny nadšené ovace. Sukova skladba uvedla posluchače v entusiasmus. "La Vita" píše, že "maestro Nedbal" ovládá úplně orchestr, z něhož vyluzuje všechny efekty, hlavně zvučnost, a že skladby Sukova a Dvořákovy vyvolaly nadšení občestva. — "Messagero" ukazuje ke znamení vzpomínce, kterou hudební Řím zachoval Nedbalovi od roku 1909 a nazývá Nedbala velkým dirigentem. Oficiisní "Tribuna" píše, že návrat "českého maestra Nedbala" do Říma byl očekáván s velkým napětím. "Nedbal" — píše Tribuna — silným a obdivuhodným vůdcem orchestru. České skladby, jež předvedl, jsou plny umělecké inspirace a elegancie. Byly přijaty s bouřlivou pochvalou. J. S.

Svatba s překážkami. V Koubově (okres Žatec) měl býti dne 16. ledna oddán železniční zřízence, mladý vdovec R. z Ústí n. L. Labem a oddavky měl vykonati v zastoupení nemocného tamního p. faráře sousední p. farář nečepičky. V noci před svatbou přijela však do Koubova z Ústí n. L. dřívější milena R.ova se svou matkou, dámou velice robustní a energickou, a s malým děckem, jehož otec je jmenován R., a chtěly mermocí oddavky R.ovy překaziti. Poněvadž to dle platných zákonů a z důvodů, které zrazená milena uváděla, není přípustno, hodlala se oklamaná milena R.ovi pomstiti tím způsobem, že chtěla mu v kostele resp. na ulici udělati skandál. Za tím účelem ztřežily obě dámy zrak Argusovými dům, v němž bydlil nevěsta, a ve kterém se ustrašený ženich skrýval a tu nezbývalo položením žehniče ženuhu nic jiného, než že po několikahodiněm "stavu obležení" sedl s nevěstou potají do kočáru a ujel rychle do Nečepic, kde byl konečně po přestálých úzkostech oddán. Na den své svatby bude asi dlouho pamatovati. Rozumí se, že svatba za tak nezvyklých okolností komaná vzbudila mimořádnou pozornost a je v místě i v okolí živě přetřásána.

Případ Schimeczkův. Z Čes. Budějovic se píše: Veřejnost jest právem zvědavá, jak zakončí aféra p. Wenzla Schimeczka. Týž prochází se veselé a nemuceně městem, onehdy dokonce i předsedal schůzi německého rybářského spolku, ale jisto jest, že v kase, je mu svěřené, schází 82,000 a že p. Schimeczek je zaplatit nemůže, neboť majetek jeho na to nestačí. Je to úžasné, jak ležerně se jedná v této záležitosti se strany nadřízených úřadů, ač přece by zde byla na místě plná přísnost, neboť jen tak dá se předejiti podobným ostudám pro příště a přísnost a otevřenost byla by tu tím více žádoucí, ježto tento případ zpronevěry občestv peněz není u nás první. Vzpomínáme na aféru výběhu Tomana. Byli to Češi, kteří objevili jeho defraudace a když Toman pak skončil sebevraždou, zjistilo se, že schodek činil asi 15,000 K. Vdově vyplácí se penze. Tomu všemu mohlo se předejiti, kdyby byl u obec násilí důkladně dohled. Toman nemusel zemřít, občeství pokladna mohla býti ušetřena zátraty, ohec ostudy. Se Schimeczkem je to též tak. Schází kontrola a když pak se objeví zločin, schází odvaha rázně zakročiti. Raději vše umléti, špihu zakrýti a důsledky toho krásti se bude dít. Tak to chodilo až dosud. Páje to tak i nadále! Doufajme, že ne, že i Němci v obecní správě uhlídnou, že to tak jíti nesmí.

Stavba české reálky v Olomouci. Po nekonečných přitížích, působených Volkskrátem a olomouckou radnicí, co vlastně jest jedno a totéž, dojde ku stavbě. Již dlouho byla česká reálka v Olomouci popelkou a jelikož hlavní budova přílivu žetva nestačila, umístěny některé třídy v pověstné "filiálce", položbořeně staré budově. Konečně státní správa musila uznati potřebu stavby, ale ač peněz na stavbu vřaděn do státního rozpočtu, oddalována stavba ještě několik let. Nyní posleze vypsal, jak brněnské Lidové Noviny sdělují, konkurs na zadání prací. České obyvatelstvo olomoucké i celého českého kraje uvítalo věc tu s radostí. Zjistilo se však, že jeví se snaha všechny práce zadati opětě jen Němcům, jako se stalo při novostavbě budovy krajského soudu a finančního ředitelství v Olomouci. Užiměny byly již důrazné kroky, by české živnostnictvo při stavbě české školy v kraji více než ze tří čtvrtin českém nebylo odstrěeno.

Vláda tny. — V pěti letech zemřela jí matkaž otec alkoholik, a tak se svými sourozenci připadla obci na obtíž. Tak rostla. Maštal a palanda, kde spávala, bylo jediné místo, kde v teple dech dobytka mštili se i její vzdechy a touhy po životě. Tak potkala jí i láska, ne ta, o níž nám se zdá. Několik brutálních horkých polibků, a tyto platila příchodem prvního dítěte, dítěte, které bez jména otec postavila vedle sebe do bdy života. Urvala sobě každou chvíli laskání a dělila se s ním o celou svojí mzdu 85 zl. ročně, z které značný díl platila na jeho vřechovu. A vše přijímala s onou tichou resignací lidí, jimž tolik naše celá společnost dluží. Bylo to v loni na jaře, kdy přišla k poznání, že bude znovu matkou dítěte, kterému nebude moei dát jméno otec. A aby nikde předem nevmetli jí žhavou výčitku v tvář, schouhila se ještě více v sebe a pracovala bez úmoru až do poslední chvílky. Došlo tak k osudné chvíli, kdy v noci, v mašli, bez pomoci, porodila dítě a nyní dochází k temné záhadě, kterou ani nejasnilo soudní řízení, pro kterou byla na ní vznesena obžaloba pro zločin zabiti dítěte. Dítě, s nímž v temnu byla sama, prý nekřičelo a se nehyžbalo, vzala jej a zabalila do jupky a zahrabala na zahradě. Jednoho dne na zahradě vytáhli z brázdí mrtvé dítě, seběhla se obec, přišli četníci, následovala soudní pítva, jež výsledkem bylo vznesení žaloby na A. Vostatnickou pro zabiti dítěte. Tak stála před porotou a vše to, co zde o svém životě vyprávěla, bylo neuvědomělou zpovědí člověka, kterému bylo ublíženo, a tam, kde stála obžalována, měli by státi jiní. Kapitola tato končí jejím odsouzením na tři měsíce do tuhného žaláře.

Šest tisíc žádosti záložníků. — Jak se "Zeit" dovidá, obdrželo ministerstvo vojenský a obě ministerstva zemské obrany přes 6000 žádosti záložníků o propuštění z presezení služby. Prozatím bude prý propuštěno jen 5 procent k službě vojenské povolánych záložníků.

Zatčený podvodník. Od začátku ledna letošního roku objevovaly se v německých a hlavně v hamburských novinách inserty, v nichž byl slibován každému příživnému člověku denní příjem 5 korun při lehce práci a při žádném riziku. Nabídky se měly poslati inženýru Herrmannu Muellersovi v č. 764—L, na Starém Městě v Praze. Kdo se dal insertem chytit, obdržel zprávu, že dostane opisování adres, ale pouze pod podmínkou, když zašle 5 korun zálohy. Pětikorun bylo sice posláno spousta, ale jich odešlale se již nie, dlišho nedostali a také nedostali na žádné další psaní odpovědi. Někteří z nich obrátili se o pomoc k hamburské policii, která zase dožádala pražské bezpečnostní oddělení, aby se přesvědčilo, co za obchodem inženýra Muellersa vězí. — Dne 23. ledna byl podezřelý předveden k výslechu a tu ulal, že byl až do konce roku 1912 zaměstnán v jisté továrně v Prusku jako inženýr, ale pro nehodu se

Mayer Honorbilt SHOES

Pro muže, ženy a děti

Mayer Honorbilt obuv jest první ve stylu, shotoveni, pohodlnosti a jakosti. Bylo by nemožno zvlésti obuv stejného stylu tak vhodnou pro nošení. Nejvýbranější kůže užívá se pro výrobu Honorbilt obuvi. Jest hotovena, aby vydržela hodně dlouho a aby podržela svoji formu až do konce. Mayer Honorbilt obuv jest poctivé dělána.

Chcete-li formu a jakost bez zvládního vydání, kadejte u svého obchodníka obuv Mayer Honorbilt. Nema-li je, pšíte přímo nam.

Vřetrahai: Dajte pozor aby bylo Meyerovo jméno a obchodní známka ne podřevěch.

Vyrábíme Mayer Honorbilt obuv všech druhů pro muže, ženy a děti; Drizxon, Yerma Cushion střevice a Martha Washington pohodlnou obuv.

ZDARMA - Pošlete nám jméno obchodníka, jestli neoprávni Meyer Honorbilt obuv a zašleme vám zdarma obrázek George neb Marthy Washington velikosti 10x20.

F. Mayer Boot & Shoe Co., Milwaukee

chefem že dal výpověď a odjel do Prahy. O svých inserátech a lškání pětikorun dával prozatím jen samé vyhýbavé odpovědi. Při prohlídce jeho bytu bylo však nalezeno velké množství neotevřených dopisů a hojná korespondence s ošálenými lidmi, z níž jde na jevo, že "obehody" šly Muellersovi velice dobře. Za tři týdny dostal po pětikorunách přes 200 marek. Dále byly v jeho bytě nalezeny legitimace a listiny na cizí jména, z čehož policie soudila, že dostala do rukou nebezpečného dobrodruha, který má asi na svědomí více, nežli se zdá. Proto byl Muellers ponechán ve vazbě, fotozagrafován a jeho podobizna rozeslána do větších měst se žádostí, aby bylo pátráno po jeho pravém jménu.

Pro každou rodinu

V každé rodině, na venkově i ve městě, měla by býti "Alpa", světoznámá vyhlášená bylinná léčivá směs ze Staré Vlasti, která koná pravé divy. Slyšte:

"Alpa" udělala u mne přímo zážrak a proto celému světu "Alpu" odporučuji. Mné bylo již tak zle, že jsem ani na jídlo nemohl pohledět. Zádáné mediciny ani pilulky nepomáhaly, až Vaše "Alpa" pomohla. Z vděčnosti napiši o tom do novin. Frank David, Mewassin, Alta., 25. října 1912.

Takových a pod. dopisů máme mnoho ze všech končin.

"Alpa" je laciná: Velký balíček za 50c, 2 za \$1.00, 6 za \$2.50 poštou vplacené až do domu. — Český i angl. návod při každé zásilce. Český popis "Alpy" na požádání zdarma. "Alpu" objednejte český u "The "Orion," Box 597, Dept. B, Omaha, Neb., a doveďte se na Pokrok. 31-1f

Pruský sběh zatčen v Rakousku. Z Mor. Ostravy, 23. ledna. Na Mar. Horách byl v úterý 21. ledna četnictvem zatčen E. Stoklasa, pruský vojenský sběh. Sloužil u pluku v Ratiboři. Před několika týdny opatřil si civilní šaty a uprchl do Rakouska. Stoklasa, který pochází z blízké pruské dědiny Ludgeřovic, kdež jeho otec je rolníkem, bude vydán pruským vojenským úřadům.

Pytláci postřelili četníka. — V sobotu dne 18. ledna vyšel na hlídku četnický strážník ze Zlonice p. Jos. Frost. Na cestě blíže obce Palečku zastihl dva pytláky, a tito se dali na útěk. Na jeho výzvu, aby zůstali státi, se jeden rychle otočil a vypálil na vzdálenost 40 kroků proti němu dvě rány z pušky. Četník byl jedním nábojem zasažen lehce do levé ruky. Pytlákům se podařilo uprchnouti. Jako podezřelí z činu byli zatčeni a do vyšetřovací vazby k okresnímu soudu do Slaného odvezeni známý a několikrát již trestaný pytlák Julius Trsek, 23letý nádeník a jeho druh 19-letý Fr. Trsek, oba ze Zlonice.

HOTELU PRAHA,
roh 13. a William ulice.

Moderně zařízené pokoje poskytnou i tím nejvýhradnějším ten pravý odpocinek. Vzorá čistě vedená kuchyně, ja kož i útulné zařízený hostinec zajistě aa uspokojí.

Posílám na venek — KARLOVARSKÉ MEDOVÉ VÍNO — bedna o 12 láhvích — za \$2.75. 371f

JOSEF VASKO, majitel.

Sdružení českých lékařů
v Omaze a South Omaze

DR. ŠRÁMEK J. M., sev.-záp. roh 8. a Hickory ul. Telefon Douglas 6645.	DR. ŠIMÁNEK G. F., 1262 již. 13. ul., Omaha. Operacím se věnuje zvláště po zornost.
DR. KOUTSKÝ JOHN W., 405 sev. 24. ul., So. Omaha. Telefon South 142.	DR. KÁLAL F. J., 627 City National Bank, proti Bennetovu obchodu. Telefon Douglas 1761.
DR. NĚMCO CHAS. J., 1316 William ul., Omaha. Telefon Douglas 2817.	DR. SWOBODA LOUIS, 301 Paxton Bld., Omaha. Telefon Douglas 807.

My shora uvedeni lékaři dle pravidel lékařské etikety, sejdětrazají odsuzujeme veškeré ohlásování kteréhokoliv lékař sebe sama v kterýchkoliv časopisech svých pacienty, neboť už je to jakýmkoliv způsobem, ať ve zprávách místních nebo osobních. 431f

Pozor na zrak!

Škba na oči připravujeme dle nejnovější metody. Máte-li slabý zrak, neodkládejte, bude to jen ku Vašemu prospěchu.

Bloucní hlavy, skvrny od stran často dobře přitápně head ležle.
Tisíce lidí jsme uspokojili.
Ceny mírné. 381f

A. Čecha & Oldřich Čecha,
registrovani
očeti optikovc
1240 So. 12. Street, Omaha